

I det jeg har svaret det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, har jeg egentlig ogsaa svaret det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, thi det var det samme, han slog paa, at vi her havde taget et Hensyn til Befolkningstætheden, der var meget farligt, thi sagde det ærede Medlem for Frederiksberg: Her er maaske i Øjeblikket Garantier, her foreligge visse Rammer, en vis Begrænsning, men hvem siger, at der i Fremtiden er Garanti? I Øjeblikket kunne vi vel nok klare os, og Byerne ville faa nogenlunde, hvad der tilkommer dem, men i Fremtiden have vi ingen Garantier. Sagen er dog imidlertid den, at faa vi nu en Grundlovsændring og en Valglovsrevision, fastslaas der et Præcedens, som har Betydning i Fremtiden. Men dernæst vil Byernes stærkere Repræsentation garantere, at de ville kunne faa en større Indflydelse i Fremtiden, og jeg haaber, at naar vi komme til den næste Revision af Valgloven, ville Byerne i Kraft af deres forøgede Repræsentation have saa meget større Indflydelse, at de kunne gøre sig stærkere gældende ved denne anden Revision, end det nu er dem muligt med den nuværende Repræsentation. Altsaa, Garantien vokser allerede derigennem, at Byerne faa en udvidet Repræsentation. Endelig, og det er Hovedsagen, er der det at bemærke, at det ærede Medlems Standpunkt giver slet ingen Garanti, det er den fuldstændig vilkaarlige Fortolkning af Grundloven. Det er at sætte sig ganske udover Grundlovens Bud. Grundloven sætter 1:16,000, men vi mene, at 1:20,000 eller 1:25,000 er bedre, og saa gøre vi det uden at ændre Grundloven. Det var det, Højre og de moderate gjorde i 1894, og det, det ærede Medlem nu vil staa paa. Det er den rene Vilkaarlighed, det giver ikke mindste Garanti. Det kunde set fra Byernes Standpunkt være galt nok, hvad man lavede i 1894 i en Situation, hvor der var Mulighed for at gennemføre Byernes fulde Ret, hvis Højre i Stedet for at dingle til Sammensmelterne var gaaet over til de radikale. Men hvad kan man ikke gøre i Fremtiden, naar man først kommer ud i den rene Vilkaarlighed.

Det ærede Medlems Standpunkt er egentlig det, at det ærede Medlem har ikke noget imod en Gennemførelse af Ændringen, men det maa ikke ske ved en Grundlovsændring, det skal ske ved et Grundlovsbrud, det ærede Medlems Standpunkt er altsaa, at han foretrækker Grundlovsbrudet for Grundlovsændringen, men i Re-

aliteten har han ikke noget derimod. Jeg vender tilbage til min Argumentation fra anden Behandling. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har svaret noget som helst derpaa. Det, Højre er bange for, er Følgerne af Grundlovsændringen, Landstingets Opløsning, ikke Realiteten, der her foreligger — den have de givet deres Tilslutning ved deres Ordfører, men Maaden, Midlet, Vejen ere de bange for. De ville ikke for en stærkere Repræsentation af Byernes Interesser bringe det Offer at udsætte sig for et andet Landstingsflertal. Deres Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden, til at Repræsentationen skal være et Spejl af Befolkningen, er ikke saa stor, at de derfor ville bringe det Offer, at det rene Vrængbillede, vi i Øjeblikket have oppe i Landstinget, kan blive lidt mindre af et Vrængbillede og mere af et virkeligt Billede af Befolkningens Anskuelse, saa at der kan blive noget mere Udsigt til at faa gennemført Befolkningens Krav. Nej, Kærligheden til Landstingets reaktionære Sammensætning, til det store Hartkorn og Pengepungen, er for Højre det langt overvejende. Saa faar det gaa med Byernes Befolkning, deres Krav og Ret, som det kan. Det er Kærnen i Højres Stilling i hele denne Sag, og det skal hele Folket forstaa ved det kommende Valg, hvis de Herrer fortsætte i dette Spor.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet.

Birek: Jeg frafalder Ordet.

Ellinger: Maa jeg begynde med at gøre en Bemærkning til den ærede Konseilspræsident. Netop for at der ingen Misforstaaelse skulde være mulig, tillod jeg mig før at oplæse hans Udtalelse, og nu kan man selvfølgelig anvende forskellige Fortolkningskunster paa de forskellige Dele, men der var ingen Misforstaaelse mulig i det, jeg før læste op. Jeg skal villig indrømme, at det gælder for os alle, at vi, naar vi tale, kunne være mere eller mindre disponerede. Ordene kunne falde mere eller mindre heldigt, der kan, som jeg sagde før, være større eller mindre Anledning til, at man foretager Rettelser i Manuskriptet. Naar jeg fremdrog denne Udtalelse af den ærede Konseilspræsident, var det, fordi han har beklaget sig over, at jeg tidligere var gaaet med for let Haand hen over den, og det vilde jeg ikke lade sidde paa mig. Jeg kan ikke gøre for, at Udtalelsen er, som den er, højst